Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”MIP-TS” OOD

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Tolkningsfråga

Omfattar tillämpningsområdet för artikel 1.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 791/2011 av den 3 augusti 2011 import av glasfibervävnader med öppna maskor med en cellstorlek på mer än 1,8 mm i både längd och bredd och med en vikt på mer än 35 g/m^2 (med undantag av glasfiberskivor) vilka för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7019 51 00 och ex 7019 59 00 (Taric-nummer 7019510010 och 7019590010) och den 10 april 2012 deklarerades för tullförfarandet ”övergång till fri omsättning och konsumtion” med uppgift om ursprung i Thailand, varifrån de avsändes, men i själva verket har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina och detta ursprung fastställdes i samband med en av Olaf genomförd undersökning och en rapport som utarbetades av Olaf med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 20 april 2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI) mot Nachalnik na Mitnitsa Burgas som rättslig efterträdare till tullmyndigheten i Svilengrad

(Mål C-224/16)

(2016/C 243/23)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa (chef för tullmyndigheten) Burgas som rättslig efterträdare till tullmyndigheten i Svilengrad

Tolkningsfrågor

1. Är EU-domstolen, för att undvika oförenliga domar, behörig att tolka tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen) av den 14 november 1975, Genève, som godkänts på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets förordning (EEG) nr 2112/78 ([1]) av den 25 juli 1978) av den 14 november 1975, (EGT L 252, 1978. s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 2, s. 36) (konventionen trädde för gemenskapens del i kraft den 20 juni 1983) – på ett för medlemsstaternas domstolar bindande sätt – i frågan om det område som regleras i artiklarna 8 och 11 i denna konvention, för att bedöma huruvida det föreligger ett ansvar för den garanterande sammanslutningen, såsom även regleras i artikel 457.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen ([2])?

2. Är det vid en tolkning av artikel 457.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen jämförd med artikel 8.7 (nu artikel 11.2) i [TIR-konventionen] och de förklarande anmärkningarna till dem, tillåtet att utgå från att tullmyndigheterna i ett fall som det här aktuella enligt artikel 8.1 och 8.2 i [TIR-konventionen] i så stor utsträckning som möjligt ska kräva betalning av de belopp som ska betalas från den direkt ansvarige innehavaren av TIR-carneten innan de kräver betalning från den garanterande sammanslutningen?

3. Ska den mottagare som förvärvat eller tagit hand om en vara för vilken det föreligger kännedom om att den har transporterats med TIR-carnet, för vilken inte har fastställts att den har företetts vid bestämmelsetullkontoret och deklarerats, endast med anledning av dessa omständigheter antas utgöra den person som borde ha varit medveten om att varan har undandragits från tullövervakning, och ska denne anses vara solidariskt betalningsansvarig i den mening som avses i artikel 203.3 tredje strecksatsen i [rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen] jämfört med artikel 213 i samma förordning?

4. Om den tredje frågan besvaras jakande: Utgör en underlåtenhet från tullmyndigheternas sida att kräva betalning av tullskulden från denna mottagare hinder mot att ansvar uppkommer – vilket även regleras i artikel 457.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen – för den garanterande sammanslutningen enligt artikel 1.16 i [TIR-konventionen]?

([1]) Rådets förordning (EEG) nr 2112/78 av den 25 juli 1978 om slutandet av tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-Carnet (TIR-Konvention) av den 14 november 1975, Genève (EGT L 252, 1978, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 2, s. 36).

([2]) Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (Svensk specialutgåva: Område 02 Volym 010 s. 1 – 766).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Högsta domstolen) (Irland) den 2 maj 2016 – Edward Cussens, John Jennings och Vincent Kingston mot T. G. Brosman

(Mål C-251/16)

(2016/C 243/24)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Edward Cussens, John Jennings och Vincent Kingston

Svarande: T. G. Brosman

Tolkningsfrågor

1. Är principen om rättsmissbruk, vilken enligt [domstolens] dom Halifax är tillämplig på mervärdesskatteområdet, direkt tillämplig gentemot en enskild person när det inte finns någon nationell bestämmelse som ger uttryck för den principen i en situation som den förevarande där en omdefiniering av transaktionerna före försäljningen och köp och sälj-transaktionerna (gemensamt kallade klagandenas transaktioner), enligt Commissioners krav, skulle medföra en skyldighet för klagandena att betala mervärdesskatt när en korrekt tillämpning av vid tidpunkten gällande nationella bestämmelser på klagandenas transaktioner inte hade medfört en sådan skyldighet?

2. Om svaret på fråga 1 är att principen om rättsmissbruk är direkt tillämplig gentemot en enskild person trots avsaknaden av en nationell bestämmelse som ger uttryck för den principen, var den principen i så fall tillräckligt klar och precis för att tillämpas på klagandenas transaktioner, vilka genomfördes innan domstolens dom i målet Halifax hade meddelats och i synnerhet med beaktande av principerna om rättssäkerhet och skydd för klagandenas berättigade förväntningar?

3. Om principen om rättsmissbruk är tillämplig på klagandenas transaktioner och de därför ska omdefinieras -

   a) på vilket sätt ska mervärdesskatten på klagandenas transaktioner beräknas och tas ut med hänsyn till att mervärdesskatt inte ska beräknas eller tas ut enligt nationell rätt och

   b) hur ska de nationella domstolarna ålägga en sådan skyldighet?